

انقلاب زنده انقلابی است که بتواند خودش را از آفتها مصون نگه دارد

همزمان با ۱۹ بهمن، سالروز بیعت تاریخی جمعی از همافران با امام خمینی(ره) در سال ۱۳۵۷، جمعی از فرماندهان و کارکنان نیروی هوایی و پدافند هوایی ارتش صبح امروز (چهارشنبه) با رهبر انقلاب اسلامی دیدار کردند.

همزمان با ۱۹ بهمن، سالروز بیعت تاریخی جمعی از همافران با امام خمینی(ره) در سال ۱۳۵۷، جمعی از فرماندهان و کارکنان نیروی هوایی و پدافند هوایی ارتش صبح امروز (چهارشنبه) با رهبر انقلاب اسلامی دیدار کردند.

به گزارش ایسنا، گزیده سخنان حضرت آیت الله خامنه ای در این دیدار به شرح ذیل است :

حادثه ۱۹ بهمن ۵۷ یک پیش درآمد موثری بود برای پیروزی نهضت، برای پدیدآمدن عملی و واقعی انقلاب. این حادثه صرفاً این نبود که حالا یک جمعی جوان مثلاً از نیروی هوایی بیایند به رهبر انقلاب مهم آن روز سلام بدهند. نه، این یک حرکتی بود که در خود پیروزی انقلاب اثر داشت. چرا؟ چون موج آفرینی کرد. این حرکت موج آفرینی کرد. علت موج آفرینی اش هم انعکاس سریع آن بود. به فاصله ی دو سه ساعت، سه چهار ساعت بعد از آن که این حادثه اتفاق افتاد، روزنامه ی عصر آن روز تهران تصویر حادثه را منتشر کرد و یکباره اوضاع میالغ زیادی تغییر پیدا کرد. از طرفی مردم روحیه گرفتند، احساس کردند که ارتش در مقابلشان نیست. چون تنها ابزار رژیم حقیر و ظالم پهلوی فقط همین بود دیگر که به وسیله ی ارتش مردم را سرکوب کنند. مردم دیدند نه، ارتش در جهت آنها، در جهت مردم است، در جهت انقلاب است. روحیه گرفتند. در طرف مقابل روحیه ها باخته شد.

در هنگام حادثه ۱۹ بهمن هیچ روشن نبود که نتیجه چه خواهد شد؛ ممکن بود تا یک ماه دیگر دو ماه دیگر قضا یا طول بکشد پدر اینها را درمی آوردند در آن صورت. این جوانان نیروی هوایی ارتش نمیدانستند چه اتفاقی بناست بیفتد، خطرپذیری کردند، شجاعت به خرج دادند آمدند. این نشان داد که ارتش آینده خطرپذیر است و ارتش خطرپذیری کرد انصافاً در طول این سالهای متممادی. اینها نشان دادند که ارتش مشت گره کرده ای است در مقابل متجاوز. متجاوز آن روز البته عوامل آمریکا بودند و عوامل حکومت پهلوی بودند بعدها متجاوزین دیگری هم پیدا شدند ارتش در مقابل همه ی اینها سینه سپر کرد.

آن تصویری که از آن روز در روزنامه ها منتشر شد و همه دیدند در طول این سالهای متممادی آن تصویر را، امام، آنجا، مظهر قدرت، مظهر عزت، مظهر ایمان تزلزل ناپذیر کاملاً پیداست، مثل یک کوه، مثل قله ی دماوند این امام است آنجا. همین انسان بزرگ و با عزت و با اقتدار نگاهش به این جوانهای متعلق به ارتش دوران پادشاهی است؛ آن نگاه مهربانانه و پدرا نه دارد نگاه میکند به آن. آن روز هنوز اینها جزو ارتش بودند دیگر، ارتش پهلوی. امام نگاهش به این جوانها نگاه پدرا نه است، همراه با عطوفت کامل، همراه با اعتماد کامل. آن روز یک نفر حتی تصور نکرد که ممکن است که در این جمع کسی باشد که یک سوء نیتی داشته باشد نه، اعتماد کامل، اطمینان کامل امام با اینها نگاه کرد از اینها به شکلی سان دید و با اینها حرف زد. خب، این یک الگوی ارتش جدید شد یعنی معلوم شد که ارتش جدید اینجوری تشکیل خواهد شد.

ارتش بنا بود کنار مردم بایستد و ایستاد و انقلابی ماند. یکی از چیزهای مهمی که بنده همیشه روی آن تکیه میکنم انقلابی ماندن است؛ بعضی ها انقلابی اند ولی انقلابی نمی مانند. انقلابی میشوند ولی انقلابی نمی مانند. ارتش انقلابی ماند. من به شما عرض کنم من از روز اول در ارتش بودم، اول انقلاب تقریباً از همان روزهای اول انقلاب من در ارتش بودم در بخشهای مختلف ارتش رفت و آمد داشتم با همه ارتباط داشتم. امروز ارتش ما - ارتش جمهوری اسلامی - به مراتب از آن روزهای اول انقلابی تر است، از روزهای هیجان مؤمن تر است، معتقدتر است، آماده تر است.

مقایسه ی ارتش جمهوری اسلامی با ارتش دوران پهلوی یکی از معرفه های حقیقت و هویت انقلاب ماست.

ارتش پیش از انقلاب، ارتش دوران پهلوی خب پرطمطراق بود. حالا شماها اغلب تان یادتان نیست، حالا شاید بعضی ها دیده اید آن روزها را؛ یک چیز پرطمطراق و پر خرج پر ادعایی بود ارتش. اما همین ارتش پر ادعا در قضیه ی شهریور ۱۳۲۰ که کشور مورد تهاجم قرار گرفت چند ساعت بیشتر نتوانست مقاومت کند، اصلاً متلاشی شد. ارتش متلاشی شد با آن همه طمطراق. این در حالی است که قبل از آن کسی در رأس ارتش بود که خودش ارتشی بود. رضاخان خب ارتشی بود دیگر یعنی نظامی بود و هر چه هم نتوانست روی ارتش کار میکرد تلاش میکرد اعمال قدرت میکرد همین ارتشی که زیر نظر دست رضاخان بود در شهریور ۱۳۲۰ چند ساعت بیشتر نتوانست مقاومت کند.

بعد در دوره ی محمدرضا مجدداً دست زدند به ساختمان ارتش و بسازند و تقویت کنند. ارتشی درست کردند که در بیست و هشتم مرداد سال ۳۲ این ارتش در کنار جواسیس آمریکایی و انگلیسی علیه حکومت قیام کرد و علیه مردم؛ مردم را سرکوب کرد. آن ارتش آن روز این جوری بود. ارتش بی هویت، ارتش مغلوب سیطره ی بیگانگان.

امروز ارتش به جای اینکه حق نداشته باشد به قطعه ی هواپیمای جنگنده ی خریداری شده ی با پول گزاف از آمریکاییها، نگاه کند و دست بزند، امروز خودش آن هواپیما را میسازد. بلد است بسازد. امروز ارتش در قطعه سازی، در ساخت کارهای بزرگ، در ساخت کارهای شگفت آور، مثل همان چیزی که دیروز نشان دادند -آقای سرلشکر موسوی و دیگران آنجا حضور داشتند، در

تلویزیون نشان دادند- این جور کارهایی که امروز ارتش میکند، مایه ی خرسندی و احساس عزت مردم است. وضع ارتش امروز سازنده است، مبتکر است، دارای ابتکار است.

انقلاب زنده آن انقلابی است که بتواند خودش را از این آفتها مصون نگه دارد. انقلاب خودش را مصون نگه داشت. بله، ما هم مشکلاتی داشتیم.

اما حرکت، حرکت مستمر به سمت قله بود و حرکت به سمت پیشرفت بود. هم پیشرفت مادی هم پیشرفت معنوی. دیدید راجع به دهه ی هشتادی ها چقدر برای مردم لطیفه های مسخره آمیز بیان کردند. در آمارها و گزارشها آمده که در اعتکاف امسال دهه ی هشتادی ها حدود هفتاد درصد جمعیتی بودند که اعتکاف کردند. اینجوری است دیگر. پیشرفت کرده ملت پیشرفت کرده؛ هم از لحاظ معنوی هم از لحاظ مادی. حالا من ارتش را اشاره کردم چند ده برابر این هم در غیر ارتش در دستگاه های مختلف دیگر پیشرفت کردند. پیشرفتهایی ابتکار، پیشرفت، نوآوری، دست پر، منطق قوی، در همه جا گسترده است. این پیشرفت انقلاب است. انقلاب زنده این است. لازمه ی زنده بودن این است که بتواند این نیازها را تأمین کند و تحقق ببخشد.

یکی از نیازهای مهم امروز ما اتحاد ملی است. اتحاد ملی سدّ است، دیواره ی محکم سر به فلک کشیده است در مقابل دشمن. اتحاد ملی؛ اتحاد ملی همان چیزی است که نقش بسیار عظیمی در پیشرفت در پیروزی انقلاب و بعد هم در پیشرفت انقلاب داشت، اتحاد ملی. امروز ما نیاز داریم به اینکه این اتحاد را هرچه ممکن است بیشتر کنیم.

هدف دشمن به زانو درآوردن انقلاب و نظام جمهوری اسلامی است. البته خلاف این را میگویند. رئیس جمهور آمریکا به بنده نامه نوشت صریحاً در نامه اش ده پانزده سال پیش گفت؛ که ما قصد تغییر نظام شما را نداریم. همان وقت ها ما گزارش داشتیم که در مراکز خصوصی شان بحث شان این است که چه جور میشود نظام اسلامی را جمهوری اسلامی را واژگون کرد و از بین برد. دروغ میگویند دیگر.

چرا میخواهند جمهوری اسلامی را به زانو در بیاورند و نابود بکنند؛ خب علل مختلفی دارد بالاخره جمهوری اسلامی آمده این منطقه ی مهم و راهبردی و پرمنفعت و پرمعدن طبیعی و انسانی را از دست اینها خارج کرده یک علتش این است. اما یک علت دیگرش هم این است که این جمهوری اسلامی ندای استقلال و ندادن باج را بلند کرده.

راهبرد به زانو درآوردن جمهوری اسلامی چیست؟ ایجاد اختلاف، ایجاد بی اعتمادی. وقتی بی اعتمادی به وجود آمد، امید و امید به آینده هم از بین خواهد رفت. بی اعتمادی دستجات سیاسی نسبت به همدیگر، گروههای مردمی نسبت به همدیگر، بی اعتمادی مردم با حکومت، بی اعتمادی حکومت به مردم، بی اعتمادی این به آن، این سازمان با آن سازمان به هم بی اعتماد باشند، به هم بدبین باشند.

خب یک اختلافاتی قهراً وجود دارد. این اختلافات را نباید تبدیل کرد به گسل. یک وقت زن را مطرح میکنند، یک وقت بحث شیعه و سنی را مطرح میکنند، یک وقت مسائل گوناگون دیگر، یک وقت اختلاف نسلی را مطرح میکنند برای اینکه اختلاف ایجاد کنند.